

Hæren i Almindelighed, og en Deel skulde fyldestgjøre visse locale Krav; men dette er en Betragtning, som vistnok ikke kan gives Medhold. Der er ikke den mindste Modstrid imellem, at en saadan Afdeling af Hæren som denne anvendes baade i militair Henseende og tillige i communal Retning. Det vil jo for det Første kun være undtagelsesviis, at den skulde anvendes i Politioemed, og det maa indrømmes, at det altid maa være en underordnet Anvendelse af denne Afdeling. Den skal jo kun kunne anvendes saaledes ved en Henvendelse til Krigsbestyrelsen eller til dem, der ere satte til at afgjøre, naar og hvorledes den skulde benyttes i det foreliggende Tilfælde, og det maa altsaa staae til dem at nægte Anvendelsen i Politioemed, naar det ikke kan forenes med militaire Hensyn. Derfor er det ogsaa i Lovforslaget bestemt, at der i denne Henseende skal fastsættes et Regulativ efter Forhandling med Communalbestyrelsen. Men iøvrigt er det at anvende en militair Afdeling i Politioemed jo slet ikke Andet, end hvad der nu gjælder for en hvilken som helst Afdeling af Hæren. Det er udtryffeligt bestemt, at, naar det behøves, skal den medvirke til den indre Ordens Opretholdelse. Fleertallet har endvidere paaberaabt sig en tidligere Udtalelse af Kjøbenhavns Communalbestyrelse, som gik ud paa, at den helst vilde see Borgervæbningen ophævet, uden at der i den Anledning blev forlangt noget Offer af Communen. Det maa nu herved bemærkes, at dette Svar er givet paa et ganske andet Spørgsmaal end det, der nu foreligger. Den daværende Finanzminister, eller maaskee det var Justitsministeren, men det var paa Foranledning af Finanzministeren, spurgte nemlig, om Kjøbenhavns Commune var villig til at overtage samtlige de Udgifter ved Borgervæbningen, som hidtil havde paahvilet Finanserne, og der blev iøvrigt ikke antydet, hvorledes Borgervæbningen derefter skulde indrettes, men kun, at Communen skulde bære den hele Byrde. Dertil svarede den Nei, og det vil man vist ogsaa finde rimeligt, saaledes som Forholdet var. Men siden den Tid er der foregaaet noget Andet og Væsentligt, det er Hærlovens Skrafttræden; derved har jo det hele Militairvæsen stillet sig

ganske anderledes. Man har under alle de tidligere Forhandlinger om Omordningen af Kjøbenhavns Borgervæbning bestandig fremstillet det saaledes, at denne Sag maatte vente, indtil man havde faaet en ny Hærordning, og efterat den er kommen, seer man nu, som Regjeringens Forslag viser, at man paa en hensigtsmæssig Maade kan sammensmelte Borgervæbningen og en Afdeling af Hæren. Endelig har jo dog vistnok ogsaa Synet for vort Fædrelands Stilling siden 1866, da den tilføjede Forhandling foregik, forandret sig saaledes i Aarenes Løb, at der turde være stor Anledning til nu fremfor dengang at ønske en kraftig militair Styrke i Kjøbenhavn. Man har jo endvidere fremhævet det Moment, som allerede fra Først af er kommet frem, at der skulde blive forlangt usorholdsmæssige Offer af den Deel af Forstærkningen, som hører hjemme i Kjøbenhavn. Jeg troer, at, naar man virkelig vil betragte Sagen som den er, saa er det enten slet intet Offer eller kun et forholdsviis ringe Offer, der er krævet. Dvælskerne ville paa ingen Maade være besværligere for denne Deel af Forstærkningen, end de ville være for de øvrige Afdelinger af Forstærkningen, forudsat, at de blive øvede, hvad der jo dog maa være Tanken; de ville endog falde Mandskabet langt lettere, da de foregaae i umiddelbar Nærhed af dets Hjem. Hvad dernæst angaaer den Indvending, at Byrden i Krigstid bliver større derved, saa mener jeg, at enhver Børnepligtig til den Tid maa være forberedt paa, at man forlanger Opfyldelsen af hans Børnepligt, og det, der med Hensyn til Kjøbenhavns Borgervæbning er forudsat, at kunne forlanges, vil ogsaa kunne hændes Forstærkningen paa andre Steder i Riget, hvor der maatte vise sig Trang dertil. Den ærede Drøfserer fremhævede, hvilken Hærstyrke vi vilde kunne fremstille i Krigstid, men han maa dog vistnok indrømme, at der ikke ved dette Forslag paalægges nogen Børnepligtig Noget, der ikke allerede nu hviler paa Mandskabet; det er kun en Opfyldelse af en Børnepligt. Heller ikke antager jeg, som min ærede Collega for Kjøbenhavn (Brix), at det vil blive saa overordentlig besværligt for Forstærkningen ogsaa i Krigstid at opfylde sin